

Както въ западна Европа се появиха въ XIV столѣтие религиозни секти, тъй и тогизъ въ византийската империя се изроиха различни суевѣрни фанатици, които распространиха дѣятелността си чакъ до българската държава. Та се появиха тукъ голи хора, които на тѣдни зеха да се скитатъ изъ горитѣ, та нѣкакви си избѣгнахъ калугери проповѣдваха скопление, та другитѣ, тъй наречени хесихасти по цѣло време гледаха на коремтъ си по хиндостанский или тибетский начинъ, догдѣто имъ ужъ свѣтнала около него нѣкаква си баснословна заря.

За прѣкрятяването на това религиозно движение, сж биле основани мѣнастири, както напр. въ околността на Сливенъ, *) Парорія и другагдѣ. Въ Парорекский мѣнастирь, за който ще споменемъ по долу, е живѣялъ малоазийский Гръкъ Григорій Синаита, който събралъ около себе си по учени калугери, за да обуздаатъ лъже-учителитѣ и да възстановятъ религиознийтъ миръ. Единъ отъ ученицитѣ на Синаита — Θεодосій, се е отправилъ да живѣе въ Сливенскитѣ мѣнастири. Любопитно въспоминание за него и Сливенскитѣ мѣнастири се намира въ драгоцѣнната повѣстность на хилендарский проигуменъ отецъ Паисій: „Исторія славяноболгарекая о народахъ и о царѣхъ болгарскыхъ и о всехъ дѣянїяхъ болгарскыхъ“. Ето що казва отецъ Паисій: „Въ свати преподобни отецъ Θεодосіа терновскый ученикъ сватаго Григоріа Синаита и патриарха сватаго Эвтиміа просїалъ въ гору Сливенскую, ту съградилъ царь многи мѣнастири, на подобіе сватыа горы Атонскѣй, и былъ надъ вси они мѣнастиры началникъ и наставникъ сватїй отецъ Θεодосіа Търновскы, былъ родомъ отъ Търново, благо-

*) Първитѣ ни изслѣдванїя на Сливенскитѣ мѣнастири сж биле обнародвани въ «Нѣкои бѣлѣжки върху археологическитѣ и историческитѣ откритїя въ Тракия.»